

обычало общество-то (на хората), что то былъ
отличенъ по за слагн-тѣ си.

Вднѣжъ го посѣтиаъ Гръцкій полководецъ
Лизандаръ, който знаааъ за вражда-та съ бра-
та мѣ; Лизандаръ ималъ предъ очитѣ си да
подстѣкни самолюбіе-то на тойзи страхливый
человѣкъ, като да произведе възмущеніе въ Я-
зіа, отъ което Гърцы-тѣ можла бы да извлече-
хътъ за себе-си полза.

Лизандаръ съ качества нахрабраго полко-
водца съединявалъ чднѣжъ тѣнкость и съ голѣмо
искуство галиаъ страсти-тѣ на дрѣги-тѣ въ нѣ-
жный слѣчай; той Ене въ първыя си погледъ
познааъ, чи главный порокъ на младый Кира бы-
ла гордость, и чи той съсъ сзрдитена мѣ прѣ-
минѣвалъ опредѣленныа немѣ тѣжовный родъ на
живота: каква хѣбава ала (прѣка пѣтка въ об-
щѣ градина)! извыкналъ Лизандаръ, като се раз-
хождааъ съ Кира въ градины-тѣ мѣ. Язъ съмѣ
иъ устроилаъ, рекналъ съ довоный гледъ Киръ.

Тойзи кѣ о шкъ прѣхласнѣтъ, продължавааъ
Спартанецъ-а; хилѣди различни цвѣтове нахра-
нены съ благоуханіа; азъ се упоиъ отъ благо-